

NYTT REKORDÅR FOR KULTURARBEIDENE OG FOR SKOGREISINGA I KYSTBYGDENE.

De totale investeringene til skogkultur, skogreising og skoggrøfting har i siste driftsår vært betydelig større enn tidligere år, forteller skogdirektør dr. A. Langsæter, men behovet er stort, derfor bør investeringene aukes enda mer, og da særlig i skogstrøka, der det er satt av store beløp i form av skogkultur- og investeringsavgift.

Statsbidrag til skogreisinga har i kyststrøka på Vestlandet og i Trøndelag utgjort 50 %, i Nord-Norge er det gitt 75 % til grunneiere som ikke har kulturavgift. I 12 fjellbygder i skogsfylkene ble det ytt 50 % og i 21 fjellbygder 33 % av det skogreisinga koster. I de typiske skogstrøka har de skogeiere som har hatt rett til stønad, fått 14 % statsbidrag. I alt er det utbetalt vel 6 mill. kroner til skogkultur, skogreising og skoggrøfting.

Frøforsyninga i skogbruket var i fjor tilfredsstillende, bortsett fra at det ble for lite furufrø i flere landsdeler. Skogplanteskolene fikk praktisk talt det de trengte, men det ble lite til direkte såing i marka. I høst var det bedre med furukongler enn på mange år, men sommeren var dessverre ikke varm nok til å gi modent frø i høgtliggende og i nordlige strøk av landet.

Skogplanteskolene i Sør-Norge har stort sett hatt et svært bra år, men på grunn av veldig etterspørsel etter planter, klarte de ikke å dekke etterspørselen helt i fjor vår. I Nord-Norge var det en god del isbrannskader, som vil få ettervirkninger et par år framover. Derfor kan de nord-norske planteskolene ikke skaffe på langt nær nok planter våren 1958. Også på Østlandet vil det bli for lite planter til våren, fordi planteskolene leverte mye mer i høst enn det de hadde reknet med.

I 1957 ble det i alt satt ut 89 mill. planter, mot 73 mill. i 1956 og 54 mill. i 1955. De nye plantingene står penere enn vanlig, både fordi arbeidene blir gjort bedre enn før og på grunn av at værforholdene var ekstra gunstige for planting i 1957.

Plantinga auka mest i skogstrøka, der det ble satt ut 50 mill. planter mot 36 mill. i fjor og 23 mill. i 1955.

Sjøl om endel planter er brukt til å bøte på skadene etter tørkeåret 1955, er overgangen til et mer intensivt kulturskogbruk nå mer tydelig enn tidligere år. Men det er framleis mange skogeiere som ikke utfører så mye kulturarbeid som de burde. Skogdirektoratet har enda ikke full oversikt over kulturarbeidene i 1957, men talla fra de to foregående år vil vise tydelig tendensen i utviklinga. I 1956 ble det ryddet foryngelsesfelter på i alt 450 000 dekar, eller 70 000 dekar mer enn året før. Det ble plantet på 175 000 dekar, eller på 45 000 dekar mer enn i 1955. I tillegg til de nevnte arealene er det utført en god del kulturarbeid som ikke har kommet med i statistikken.

Skogreisinga i kyststrøka har vist fortsatt framgang. Det ble

i fjor satt ut 39 mill. planter, mot 37 mill. i 1956 og 32 mill. i 1955. Det var stor framgang både Vestafjells og i Trøndelag, men i Nord-Norge ble det for lite planter. Det ble i 1957 plantet til et skogreisingsareal på ca. 105 000 dekar, eller nesten 30 % mer enn det planlagte årlige gjennomsnittsareal på 82 000 dekar.

Skogreisinga er også begynt i mange fjellbygder på Sørlandet, Østlandet og Trøndelag. Fra og med i fjor har endel fjellbygder i disse landsdelene fått auka statsbidrag. Skogreisinga er stort sett lagt opp etter de samme retningslinjer her som i kyststrøka,, men i de høgtliggende fjellbygdene er det ekstra viktig at skogreisinga foregår under faglig tilsyn.

Departementet har enda ikke fullstendige oppgaver over skogsgrøftinga i fjor, men det er sannsynligvis utført mer grøfting og rensking av grøfter enn i noe annet år etter krigen. Det blir nå utført omfattende forsøk med maskinell skogsgrøfting, og det er alt oppnådd gode praktiske resultat. Grøfting ved hjelp av grøftedynamitt har også hatt framgang i 1957.

LOT.

PROGNOSE FOR NORSK JORDBRUK.

Om lag 120 000—160 000 personar vil flytta frå jordbruket fram til 1985, og talet på sjølstendige bruk vil gå attende med 30 000—50 000. Dette tala bygger på ei prognose av forskningssjef Odd Aukrust.

Det er føresetnaden at det vert dyrka 90 000—145 000 dekar i året, at arealet av natureng går ned med 30 000—45 000 dekar årleg og at 35 000 dekar innmark i året går til andre føremål enn jordbruksproduksjon.

Utbyttet av den dyrka jorda vil auke fra 245 f.e. pr. dekar i 1955 til ein stad mellom 277 f.e. og 300 f.e. i 1985. Vidare er det rekna med at haustutbyttet frå utmark og fjell vil gå attende med 100 mill. f.e. i heile 30 års bolken.

Dette og meir fortel ei prognose for norsk jordbruksproduksjon fram til 1985 som Institutt for driftslære og landbruksøkonomi ved Norges Landbrukshøgskole har komi med.

Føresetnaden for nedgangen i sysselsette er talet på sjøvstendige gardsbruk går attende slik som nemnt.

Innmarksarealet har endra seg lite frå århundreskiftet og fram til 1955, når vi ser bort frå åra under siste krigen. Utviklinga framover meiner dei i første rekke vil retta seg etter nydyrkinga, etter reduksjonen av arealet natureng, og kor mykje jord som vil gå ut av jordbruksproduksjonen. I Stortingsmelding nr. 60 — 1955 er det sett som mål å dyrka 145 000 dekar i året. Som eit alternativ til dette reknar Instituttet med 90 000 dekar pr. år, eller tilsvarande det som har blitt dyrka årleg i det siste. Tilbakegangen av natureng er sett